

דף צז.

עין משפט א.

אור"ח סימן שא סעיף מב

מב. מה. אם מצא תפילין בשבת במקום בזוי שאין משתמרים ובמקום סכנה שגזרו שלא להניח, מכסה אותם במקומן והולך, ואם אין סכנה להניח ויש בהם רצועות שבזה ניכר שהם תפילין ולא קמיעות ^ל מכניסן זוג זוג דרך הנחתן ^מ עד שיכניסם כולם, ואם היו הרבה שלא יכול להכניסן זוג זוג עד שתחשך ישאר שם לשומרן עד הלילה, ואם ירא מפני הלסטים מוליכן פחות פחות מד' אמות, או נותנם לחבירו וחבירו לחבירו עד שמגיע לחצר החיצונה ^נ.

עין משפט ב.

אור"ח סימן לט סעיף ט

ט. לקח ממי שאינו מומחה צריך לבדקן, ואם לקח ממנו מאה בתים בודק שלשה מהן שתיים של ראש ואחד של יד או להיפך, ואם מצאן כשרין הרי איש זה הוחזק וכולם כשרים, ואם לקחם חבילות חבילות בודק מכל חבילה שתיים ואחד דחזקתם לקוחים מהרבה אנשים.

עין משפט ג.ד.

אור"ח סימן שא סעיף מב

עין לעיל עין משפט אות א.

^ל. ב"י ומ"א ס"ק נ"ג, ובזה"ז שאין דרך לעשות קמיעין כמו תפילין גם במצא אותן בלא רצועות צריך לשמרן, כה"ח אות רמ"ה.
^מ. אחד בזרוע והשני של הראש על ראשו, והקשה בתוס' יו"ט דהרי שבת לאו זמן תפילין הוא וא"כ מדוע לא יניח ב' זוגות ביחד שהרי אין בזה כל תוסף, ותיירך כיון שאין אנו בקיאים במקום לשנים ע"כ מכניסן אחד אחד.
 ואשה אסורה להכניסם, מ"א ס"ק נ"ד. כיון שזו מצות עשה שהזמן גרמא והן פטורות הו"ל משוי לגבם. וי"א דאשה ג"כ מותרת היום שאין לנו ר"ה, וגם הכנסתה על זרועה וראשה הוי הוצאה כלאחר יד ומשום בזיון התפילין מותר, כה"ח אות רמ"ח.
^נ. ושם חבירו העומד בחצר יושיט את ידו ויטול אותם מידו בעודו הולך שנמצא הוא עושה עקירה מר"ה וחבירו עושה הנחה ברשות היחיד, אבל לא יזרוק אותם כלאחר יד משום בזיון התפילין.

דף צז:

עין משפט א.

או"ה סימן שנב סעיף א

א. הקורא בספר שהוא בגלילה על האיסקופא, ונתגלגל ראש האחד מהספר מידו ונשאר ראשו השני בידו גוללו אצלו אפי' נתגלגל חוץ מד' אמות. ואפי' האיסקופא ברה"י והספר נתגלגל לרה"ה משום בזיון כתבי הקודש התירו ^ב.

הגה: ודוקא בכתבי הקודש אבל בשאר דברים אסור אפי' לא נפלו אלא לכרמלית.

ב. היה קורא בספר על הגג ונתגלגל ראשו האחד מידו, עד שלא הגיע לעשרה טפחים של אויר ר"ה גוללו אצלו, אבל אם הגיע לתוך עשרה טפחים של ר"ה אם הכותל משופע והספר נח עליו הופך הכתב ומניחו כך עד אחרי שבת. אבל אם הקיר אינו משופע כל זמן שלא הגיע לארץ ממש ^ע גוללו אצלו דבכתבי הקודש הקילו. אבל אם הגיע לארץ ממש אסור גם בכתבי הקודש. ובסעיף א' באיסקופא שרבים דורסים עליה ויש בזיון יותר התירו גם בהגיע לארץ ממש.

ס. משנה עירובין צ"ז, ואפי' שנתגלגל מחוץ לד' אמות ברה"ה אין בזה חיוב חטאת מה שגוללו אצלו לרה"י כיון שאין עקירה והנחה בשלימות של הספר, ולא גזרו חכמים שמא יפול מידו גם הקצה השני ויבא להביאו ויתחייב חטאת דמשום בזיון כתבי הקודש לא גזרו. וצ"ל דבאיסקופא דורכים רבים והוי בזיון טפי לא כן בסעיף ב' בנתגלגל מהגג ששם אם הגיע לארץ ממש לא התירו כיון דלא דורכים שם רבים העמידו גזרתם. מ"ב אות ב', ואות ז'.

ואם נפל גם ראשו השני אפי' לכרמלית אסור להביאו גם בכתבי הקודש, ב"ח.

ע. והגרה"א חולק וס"ל דכל זמן שהגיע לתוך ג' טפחים מהארץ הוי לבוד ואסור לגוללו. מ"ב אות ט"ז.